

ת"פ 4194/03/14 - מדינת ישראל - משטרת ישראל נגד ויטלי קארפנקו- נדון, דומניק גילמן - נדון, יארוסלב פדוטנקו, איליה יוסופוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4194-03-14 מדינת ישראל נ' קארפנקו(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא, סגן נשיא

המאשימה: מדינת ישראל -משטרת ישראל

נגד

הנאשמים:

1. ויטלי קארפנקו- נדון

2. דומניק גילמן - נדון

3. יארוסלב פדוטנקו - ע"י ב"כ עו"ד שני מורן

4. איליה יוסופוב - ע"י ב"כ עו"ד אנה ברושבאק

גזר דין (נאשמים 3 ו-4)

כללי

ארבעת הנאשמים בתיק הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות שבוצעו בהקשר לאירוע שהתרחש ביום 15.2.14. נאשמים 1 ו-2 הגיעו להסדרי טיעון סגורים ונגזר עליהם, בהסכמה, עונש של 6 חודשי מאסר ומאסר מותנה (ההסדר שהוצג בעניינו של נאשם 2 כלל הסכמה לריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, אולם בסופו של יום, ומאחר והנאשם לא שיתף פעולה עם הממונה על עבודות שירות, נקבע כי תקופת המאסר תרוצה מאחורי סורג ובריח).

בעניינם של נאשמים 3 ו-4 לא הוצג הסדר עונשי, והצדדים טענו על פי ראות עיניהם.

סיפור המעשה

המתלונן בתיק זה העסיק בעבודות שיפוצים שתי נשים שאחת מהן היא חברתו של נאשם 1, כאשר בין המתלונן לאותן שתי נשים נתגלע ויכוח כספי. ביום 15.2.14 התקשר נאשם 1 למתלונן ושאל מדוע הוא לא משחרר את שתי הנשים ואף דרש לדעת את כתובתו של המתלונן. המתלונן ציין כי אינו מחזיק את הנשים ובשלב זה נטל נאשם 2 את מכשיר הטלפון

עמוד 1

ואיים לפגוע במתלונן. כשבוע לאחר מכן סיכמו המתלונן ואחת הנשים כי המתלונן ישלם לה 3,000 ₪. עובר ליום 24.2.14 קשרו ארבעת הנאשם קשר לביצוע עוון ותיכננו כי יגיעו בצוותא לביתו של המתלונן וידרשו ממנו באיומים 10,000 ₪. בהתאם לתוכנית, הגיעו ארבעת הנאשמים לביתו של המתלונן. נאשם 3 היה מצויד בסכין אותה החזיק בכיסו, ואף נאשם 4 החזיק סכין וכן מיכל גז פלפל. ארבעת הנאשמים אף החזיקו אקדח גז דמוי אקדח אמיתי בתא הכפפות ברכב בו הגיעו. נאשמים 1 ו-2 המתינו ליד דירתו של המתלונן בקומה השלישית ולאחר שהמתלונן ואשתו הגיעו למקום, דרש נאשם 1 מהמתלונן כי "יציא החוצה" על מנת לדבר איתם. המתלונן ירד למטה שם פגש בארבעת הנאשמים. בשלב זה הוציא נאשם 1 פנקס והסביר למתלונן כי על פי חישובים שערך הוא חייב לאחת הנשים 10,000 ₪ וכן 250 ₪ עבורו (עבור נאשם 1). המתלונן הסביר כי סיכם עם אחת הנשים כי ישלם לה 3,000 ₪ אולם נאשם 2 הבהיר לו כי הסיכום לא מעניין אותו והם רוצים את הכסף עכשיו, ואילו נאשם 4 הוסיף ואמר: "נו נו כסף, עד עכשיו ברור לך, כדאי לך להקשיב למה שאומרים". נאשם 2 איזכר בפני המתלונן שמות של עבריינים איתם, לדבריו, הוא מצוי בקשר, והוסיף לאיים עליו כי כדאי לו "לסגור את זה יפה". בלית ברירה, הסכים המתלונן לשלם לנאשמים 10,000 ₪ למחרת היום, אך נאשם 2 הוסיף ואיים עליו כי "ייקחו סכינים ויריבו אחד עם השני", ואף שוחח בקול עם נאשם 4 על כך שיש להם נשק. נאשם 4 העביר לנאשם 2 חפץ, ואילו נאשם 2 ניגש לרכב והטמין בו סכין. ניידת משטרה שהגיעה למקום גרמה להפסקת האירוע תוך שנאשם 3 זורק את הסכין בקרבת מקום.

העבירות בהן הורשעו הנאשמים

על יסוד התיאור העובדתי שפורט לעיל, הורשעו כל הנאשמים בעבירה של קשירת קשר לביצוע עוון. נאשמים 1 ו-2 הורשעו אף בעבירות איומים, ואילו נאשמים 3 ו-4 הורשעו בעבירה של החזקת סכין.

תסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של נאשמים 3 ו-4

נאשם 3 - משני התסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 3 עולה כי הנאשם, בן 30, נשוי ואב לילד בן שנתיים. הנאשם נולד ברוסיה, בהמשך עבר עם משפחתו לפולין. הנאשם תואר כמי שסיים לימודי תואר שני, והועסק בפולין כעוזר פרלמנטרי לשרה אשר נהרגה מאוחר יותר בתאונת מטוס. על רקע הפסקת עבודתו, התחיל הנאשם לצבור חובות, ומאחר והתקשה למצוא עבודה, החליט לעלות לארץ ביחד עם משפחתו (לפני כשנתיים). הנאשם תיאר (והדברים עלו אף בטיעוני באת כוחו לעונש) כי ניהל עמותה שעסקה בחילופי סטודנטים בין רוסיה לפולין. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עבד הנאשם כמאבטח במועדון בצוותא עם הנאשמים האחרים, והסביר את התנהלותו באירוע כהתנהגות פיזיה שנבעה ממצוקה כלכלית ורצון להרחיב את הכנסתו. שירות המבחן סבר כי להליך הפלילי יכולת הרתעה נמוכה ומסר המאפשר המשך התנהגות כוחנית כלפי האחר על מנת להשיג מטרות אישיות, ועל כן המלצתו העונשית היא להטלת עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

נאשם 4 - הנאשם, בן 23, רווק המתגורר בבית אחותו. המשפחה עלתה לארץ בעת שהיה בן שנתיים, ובסמוך לאחר מכן, אביו נהרג בתאונה. בגיל 7 הוצא הנאשם מביתו לפנימיה, סיים 10 שנות לימוד, התגייס בהמשך לצה"ל ועבד במקביל לפרנסתו. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, והסביר את מעורבותו ככזו שבאה לעולם על רקע מחויבות שחש כלפי חבריו לעבודה (גם נאשם זה עבד באותה תקופה כמאבטח במועדון בצוותא עם הנאשמים האחרים). שירות

המבחן התייחס לתיפקודו הנורמטיבי של הנאשם לאורך שנים, חרף תנאי פתיחה מורכבים, וציין כי להתרשמותו, הנאשם נטל על עצמו מגיל צעיר תפקידים משפחתיים שלא תאמו את גילו וצרכיו ההתפתחותיים. עוד צוין כי כאשר הנאשם נמצא בסביבה נורמטיבית בעלת גבולות, הוא מצליח לגלות יציבות בהתנהגותו. הנאשם שלל צורך טיפולי ושירות המבחן סבר, לאור נתוניו, כי יש מקום לבטל הרשעתו ולהסתפק בצו של"צ בהיקף של 160 שעות, או לחלופין (במידה ובית המשפט לא יקבל את ההמלצה המרכזית) - בעונש מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

התובעת התייחסה בטיעונה לחומרת האירוע, והסבירה כי נסיבותיו מצדיקות קביעת מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר. אמנם, התובעת לא חלקה על העובדה כי מעשיהם של נאשמים 1 ו-2 (לגביהם הוצג הסדר סגור של 6 חודשי מאסר) חמורים ממעשיהם של נאשמים 3 ו-4, אולם סברה כי לאור כלל הנתונים, כמו גם האמור בתסקירי שירות המבחן, יש מקום להשתת תקופת מאסר נוספת על התקופה בה הוחזקו הנאשמים במעצר (תקופה בת חודש וחצי החל מיום 24.2.14 ועד יום 9.4.14).

ב"כ נאשם 3 התייחסה בטיעונה לנתוני האישיים של הנאשם, לקשיי הקליטה שחוה, לעובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות, לפער בין השכלתו ועיסוקו בפולין לבין עיסוקו בארץ, וכן לקשיי הפרנסה שהם מנת חלקו, בוודאי לאור היותו נשוי ואב לילד. בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הדגישה הסניגורית כי הנאשם לא עלה לביתו של המתלונן וכל חלקו התמצה באותה שיחה שהתרחשה מתחת לביתו של המתלונן, כאשר חלקו שלו היה זניח על פי הנתען. בהתייחס לתסקיר שירות המבחן, ציינה הסניגורית כי התרשמות שירות המבחן אינה משקפת את כלל הנתונים, והצביעה על טעויות הקיימות בתסקיר, לשיטתה (לדוגמא - העובדה כי לנאשם מעטפת משפחתית תומכת, ולא כפי שצוין בתסקיר). הסניגורית הגישה מכתבי המלצה אודות הנאשם, ומכתבים המתארים את פעילות העמותה שהפעיל בפולין. לעניין מתחם הענישה, ציינה הסניגורית כי לטעמה, הרף התחתון של המתחם צריך לעמוד על עונש צופה פני עתיד.

יודגש כי בעניינו של נאשם זה שמעתי עדויות לעונש מטעם אשתו ומטעם מעסיקו אשר תיאר כי ככל שיוטל על הנאשם עונש לריצוי בדרך של עבודות שירות, יאבד הנאשם את מקום עבודתו.

ב"כ נאשם 4 עתרה לביטול הרשעתו של הנאשם, וזאת בהתבסס על האמור בתסקיר שירות המבחן, ונוכח העובדה כי אין לחובתו הרשעות קודמות. לשיטת הסניגורית, קיים חשש שמא הרשעתו הנוכחית תפגע בהמשך העסקת הנאשם בחברה להרכבה ושירות מעליות, שכן החברה נותנת שירותים גם למוסדות ממשלתיים. טיעון נוסף בהקשר זה נשמע ביחס למעמדה של זוגתו של הנאשם (המצויה בהריון מתקדם) וכרגע נמצאת בתהליכי קבלת אזרחות. גם בהקשר לנאשם זה, הודגש הפער בין מעשיו לבין מעשיהם של נאשמים 1 ו-2, ונטען כי לא ניתן להשוות בין חלקם הדומיננטי של נאשם 1 ו-2 לבין חלקו הפאסיבי של נאשם 4. הסניגורית התייחסה לקושי שחוה הנאשם עת נעצר לתקופה ממושכת בתיק זה, במיוחד על רקע התנהלותו הנורמטיבית לאורך השנים. במסגרת הטיעונים התייחסה הסניגורית גם לנתוני האישיים המורכבים של הנאשם, כפי שאלה עלו אף בתסקיר.

שני הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

דין והכרעה

האירוע המתואר בכתב האישום אינו אירוע קל או מינורי, וניתן להתייחס למספר רכיבי חומרה: התכנון המוקדם; הפעילות המשותפת; ההצטיידות בסכינים (נאשמים 3 ו-4) והימצאותו של אקדח הגז ברכב עמו הגיעו. גם התכנים המילוליים שהושמעו כלפי המתלונן על ידי נאשמים 1 ו-2 אינם קלים, ואף אם נאשמים 3 ו-4 לא נטלו חלק משמעותי בהשמעת תכנים אלה, לא ניתן לנתקם מהאירוע הכולל. יחד עם זאת, ברור כי מתחם העונש ההולם צריך לשקף את חלקם הספציפי של הנאשמים, כמו גם את העובדה כי בסופו של יום, הסכינים לא נשלפו - ולמעשה, המתלונן לא ידע על קיומם.

בנסיבות אלה, סבורני כי מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי התביעה, אינו מתיישב עם כלל הנתונים, ואף אינו מתיישב עם הסדרי הטיעון שהוצגו ביחס לחלקם של נאשמים 1 ו-2 (שאינן חולק כי חלקם משמעותי יותר). דברים אלה רלוונטיים ביחס לרף התחתון של המתחם, ובוודאי ביחס לרף העליון הנטען על ידי התביעה (24 חודשים) אשר אינו מתיישב עם הפסיקה הנוהגת גם במקרים חמורים יותר בהם המעשים משתכללים לכדי עבירה של סחיטה באיומים.

לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר.

טרם אדרש לנתונים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים, אתייחס בקצרה לטיעונו של נאשם 4 לפיו יש להימנע מהרשעתו. לטעמי, שאלת ביטול ההרשעה כלל אינה עומדת על הפרק, וזאת משני טעמים: ראשית, חומרת המעשה על כל רכיביו, אינה מצדיקה או מאפשרת הימנעות מהרשעה (וראה, בשינויים המחוייבים, עונשי המאסר שנגזרו על נאשמים 1 ו-2). שנית, לא הוצגה כל פגיעה קונקרטית במקרה של הרשעה, ואנו נשארים עם פגיעה פוטנציאלית המאפיינת כל הרשעה בפלילים.

כעת, יש להידרש לרכיבים הרלוונטיים לקביעת העונש המתאים בעניינם של הנאשמים.

שקלתי לזכות שני הנאשמים את הודאתם וקבלת האחריות - מדובר ברכיב המצדיק הקלה בעונש.

בנוסף, לשני הנאשמים נסיבות חיים לא קלות, בין אם מדובר בקשיי קליטה משמעותיים (נאשם 3) ובין אם בנסיבות משפחתיות ונסיבות חיים קשות (נאשם 4). לטעמי, יש גם בנתונים אלה כדי להוביל להקלה בעונש.

גם העובדה כי אין לנאשמים עבר פלילי בעלת משמעות, וטמונה בה הקלה בעונש.

עונשם של נאשמים 1 ו-2 מכוח כלל אחדות הענישה, רלוונטי אף הוא, וברור כי עונשם של הנאשמים שלפניי כעת, צריך להיות פחות מעונשם של נאשמים 1 ו-2 (דהיינו - פחות מ-6 חודשי מאסר). יצוין כי לחובת נאשם 2 עבר פלילי לא מבוטל, ואף מכאן ניתן ללמוד כי עונשם של הנאשמים צריך להיות פחות באופן משמעותי מעונש של 6 חודשי מאסר.

נתתי דעתי גם לעדויות שנשמעו בשלב העונש, ובמיוחד לעדות מעסיקו של נאשם 3. אין ספק כי לאור נתוני המורכבים של נאשם זה, קיימת חשיבות בשמירה על רצף תעסוקתי.

שיקול הנתונים האמורים הוביל אותי למסקנה לפיה ניתן, במקרה דנן, להסתפק בהטלת עונש מאסר המשקף את תקופת מעצרם הלא קצרה של הנאשמים (ואת הרף התחתון של מתחם הענישה).

סיכום

לאור האמור לעיל, החלטתי להטיל על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל כמניין ימי המעצר (החל מיום 24.2.14 ועד יום 9.4.14).

ב. 6 חודשי מאסר, אולם מי מהנאשמים לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מהיום את אחת העבירות בהן הורשע, או עבירת אלימות נגד הגוף (לרבות איומים).

ג. ניתן צו כללי למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה. הסכינים ואקדח הגז - יושמדו.

יש להשיב לנאשמים הפקדות מתיקי המעצר, ככל שקיימות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, 07 יוני 2015, במעמד הצדדים.

**בני שגיא, שופט
סגן נשיא**